

BOK-NYTT

De uppkäftiga

Den välkände tecknaren (bland annat från *Dagens Nyheter*) Kalle Strokirk har gett ut en bok med en enda teckning. Omslagsteckningen.

Kalle Strokirk har genom åren gett ut otaliga böcker med mest teckningar som på ett drastiskt sätt skildrar samtiden och samtidspolitiken. En bok med både teckningar och text utkom på Contra förlag 2003, *Antifeministiska manifestet* (nu helt slutsåld).

Men den nya boken, *De uppkäftiga*, är alltså helt en textbok. En uppväxtskildring från det vilda Årsta i Stockholms södra förorter. På den tiden, 1950- och 1960-talen, tillhörde Kalle Strokirk den alltför stora grupp som idag brukar betecknas som "68-or". Han skildrar interiörer från skolor och föreningar och med tiden olika kommunistiska bokstavssek-

ter, knarkmissbrukare och livet som ung i en ganska välordnad förort, där ungdomen ändå tycks sakna fotfäste.

Skildringen är till sin huvuddel självbiografisk, men Kalle Strokirk tar sig i många stycken romanförfattarens poetiska friheter. Lita inte på detaljerna, men njut av den fina skildringen av atmosfären och omgivningen!

Med tiden blev det som för många andra unga revolutionsromantiker familj, kneg och förortsliv. Inte minst sedan vi fått oss till livs en ingående skildring av 68-generationens baksida. Moraliskt förfall, politisk extremism och alltför tidig död. Tiden efter ungdomsåren är dock mycket översiktligt skildrad och boken lever framförallt på inblicken i 68-ornas märkliga livsföring.

Mot slutet av boken görs

ett hopp i till nutid, där skildringen av hur Kalle Strokirks andra hustru (liksom för några decennier sedan den första) kämpar en hopplös kamp mot cancer.

Kalle Strokirks politiska tänkande har utvecklats till det bättre med åren. Men det är inte så mycket det som vi kan läsa om i boken utan mer om hur det gick till i vänster-radikala kretsar för femtio år sedan. För mig som var med, fast på den andra sidan (min

"hemorganisation" Demokratisk Allians skymtar till som en illa omtyckt fiende på något ställe i boken), är skildringen högst läsvärd. De var ju människor de också, även om det var svårt att tro det på den tiden.

På den bokpresentation som besöktes av Kalle Strokirks många vänner introducerade han kort för mig deltagarnas bakgrund. De flesta hade någon gång varit med i Sveriges Kommunistiska Parti eller någon annan bokstavssekt. De hade nu så gott som alla en rejält högerorienterad inriktning. Även om jag känner mig högst befryddad med Kalle Strokirks åsikter och inte minst hans underfundiga dagskommentarer i teckningarna, så var det onekligen anmärkningsvärt att jag en gång stått så långt från honom och även från hans meningsfränder. Men det är naturligtvis glädjande när utvecklingen går åt rätt håll. C G Holm

Kalle Strokirk: De uppkäftiga. När 68orna tog makten. Boken kan beställas från AdLibris för 161 kronor. 294 sidor.

CONTRA

2 1992...

Två år efter kommunismens fall hade kapitalismen redan gjort underverk i Polen. Det tog ungefär en månad för alla köer att försvinna. Kommersen var livlig och småföretagen frodades. Men samtidigt gick det knackigt för den gamla regimens många storföretag, som det ena efter det andra gick i konkurs. Och bland utländska besökare i Polen märktes ryssar, som åkte till Polen för att handla det som fortfarande var omöjligt att få tag på i Ryssland.

Reklam betraktades fortfarande som något suspekt. Även av dem som var anhängare av en fri marknadsekonomi. Contra redde ut begreppen och visade hur reklam är en nödvändig och viktig förutsätt-

ning för att skapa det viktigaste i en marknadsekonomi, kunniga konsumenter. Viktigt att komma ihåg är att det inte går att sälja vad som helst med reklam. För att lyckas med en reklamkampanj måste det i botten finnas en attraktiv och efterfrågad vara.

Tommy Hansson granskade musikteatergruppen Oktober som finansierades generöst av Södertälje kommun. Trots att teatergruppens främsta mål är att sprida socialistisk propaganda är det skattebetalarna i Södertälje som står för fiolerna. När gruppen, med ursprung i Skåne, stod på ruiner brant, var socialistiska kommunalråd i Södertälje framme och lätade på skattebetalarnas penning-

pung. Tommy skrev en bok om teatergruppen och engagerade sig i kommunfullmäktige mot de kommunala bidragen. Tyvärr finns Oktober fortfarande kvar i Södertälje. Privata entreprenörer levererar tjänster billigare och bättre än om kommunen driver verksamheten i kommunal regi. Det var enkelt att konstatera att de kommunala kostnaderna kunde sänkas och kvalitén höjas genom att lägga ut verksamhet på entreprenad. I den brittiska kommunen Wandsworth hade man överlag sänkt kommunens kostnader med 29 procent genom att lägga ut den mesta verksamheten på entreprenad. I Sverige var fortfarande tveksamheten stor.

...för tjugofem år sedan